

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Gustav Gruss

O určení sklonu magnetického

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 6 (1877), No. 5, 263--266

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121682>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1877

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O určení sklonu magnetického.

Gustav Gruss,

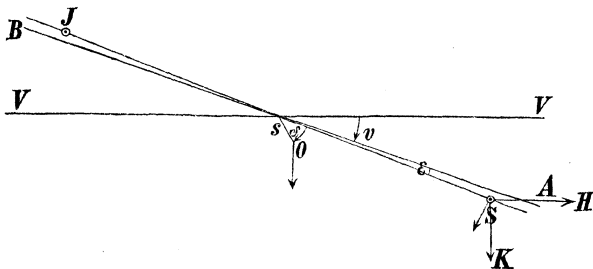
assistent c. k. hvězdárny.

Sklon magnetický určuje se, jak známo, inklinoriem; nedokonalost stroje jest příčinou mnohých chyb, jež rozličnými methodami pozorovateli jest vyloučiti, takže náleží pozorování sklonu magnetického k nejtěžším pozorováním magnetickým. Při vši své důkladnosti není technika s to, aby odstranila chyby, spočívající v nástroji samém a týkající se úplné okrouhlosti os otáčecích, úplné rovnosti míst, na kterých osy ty spočívají, splnutí těžiška jehly s osou otáčecí, splnutí osy magnetické s geometrickou osou jehly a j. v*).

Položme sobě úlohu z dát dle obyčejného způsobu pozorování plynoucích vypočísti jak sklon magnetický tak i některé veličiny jisté vady nástroje charakterisující.

Na jehlu magnetickou volně okolo vodorovné osy se otáčející působí 1. síla magnetismu zemského, 2. tíže, poněvadž těžiško do osy otáčecí nevpadá.

Obr. 1.

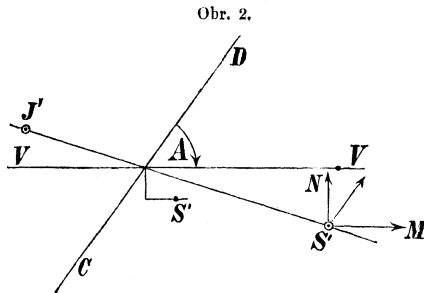
Budiž VV (obr. 1.) průmět roviny vodorovné, AB průmět geometrické osy jehly, v úhel této s VV , SJ průmět magnetické osy jehly, úhel, jež osy obě tvoří, budiž ϵ , těžiško nechť jest v bodě O , vzdálenost jeho od bodu otáčecího budiž s , úhel, jež tato s geometrickou osou jehly tvoří, budiž δ . Sílu magnetismu zemského rozložme ve dvě složky, ve vodorovnou a kolmou. Složka kolmá K bude vyjádřena výrazem $q J \sin i \cos (v + \epsilon)$,

*) Viz *Lamont*, *Erdmagnetismus*, pag. 247.

je-li J intensita magnetismu zemského a q množství hmoty v pólu; moment, jenž této složce odpovídá, bude $qJl \sin i \cos(v + \varepsilon)$, kdež l jest vzdálenost pólu od bodu otáčecího. Složka vodorovná H rovná se $qJ \cos i \sin(v + \varepsilon)$, moment její jest

$$-Hl = -qJl \cos i \sin(v + \varepsilon),$$

(znamení záporné, poněvadž snaží se jehlu otáčeti ve směru opačném složky kolmé). Tuto složku vodorovnou rozložme v dvě složky, jednu vodorovnou k ose otáčecí $S'N = H \sin A$, jež za příčinou tření nepůsobí a druhou k ní kolmou $S'M = H \cos A$ (obr. 2.) A jest úhel, jež tvoří magnetický meridián CD s rovinou inklinací VV' .

Složka $H \cos A = S'M$ působí tedy momentem

$$-qlJ \cos i \sin(v + \varepsilon) \cos A.$$

Moment tíže bude posléze $gs \cos(v + \delta)$, kdež g urychlení tíže jest. Jehla magnetická vchází pod vlivem těchto sil do polohy rovnováhy, jestli součet statických momentů působících sil rovná se nulle; obdržíme tedy následující rovnici

$$qJl \sin i \cos(v + \varepsilon) - qJl \cos i \cos A \sin(v + \varepsilon) + gs \cos(v + \delta) = 0.$$

Je-li $A = 0$, t. j. pozoruje-li se v rovině magnetického meridiánu, bude

$$qJl [\sin i \cos(v + \varepsilon) - \cos i \sin(v + \varepsilon)] + gs \cos(v + \delta) = 0$$

aneb

$$qJl \sin [i - (v + \varepsilon)] + gs \cos(v + \delta) = 0,$$

poněvadž pak úhel $i - (v + \varepsilon)$ jest velmi malý, lze místo sinusu položití úhel, čímž bude

$$i - (v + \varepsilon) + \frac{gs}{qJl} \left\{ \cos v \cos \delta - \sin v \sin \delta \right\} = 0$$

aneb

$$i - \varepsilon + t \cos v - u \sin v = v, \quad (1)$$

označí-li se

$$\frac{gs}{qJl} \cos \delta = t, \quad \frac{gs}{qJl} \sin \delta = u. \quad (a)$$

Otočí-li se nástroj o 180° , bude $A = 180^\circ$, a podmínka rovnováhy bude nyní, jak snadno se nahlédne,

$$i + \varepsilon + t \cos v_1 + u \sin v_1 = v_1 \quad (2)$$

je-li v_1 nyní pozorovaný úhel.

Magnetisuje-li se opačně jehla v obou předcházejících případech, a je-li množství hmoty magnetické v pólu nyní q' , pak bude, jak známo, poměr $\frac{q}{q'}$ roven poměru $\frac{t^2}{t'^2}$, kdež t a t' jsou doby kyvu magnetky. Můžeme tedy psát

$$\frac{q}{q'} = \frac{t^2}{t'^2} = \lambda \quad (b)$$

kdež λ jest veličina známá.

Obdržíme tedy pro oba předcházející případy ($A = 0$, $A = 180^\circ$) nyní tyto dvě rovnice

$$i - \varepsilon + \lambda t \cos v' - \lambda u \sin v' = v' \quad (3)$$

$$i + \varepsilon + \lambda t \cos v_1' + \lambda u \sin v_1' = v_1'. \quad (4)$$

Máme tedy následující soustavu rovnic

$$\left. \begin{aligned} i - \varepsilon + t \cos v - u \sin v &= v \\ i + \varepsilon + t \cos v_1 + u \sin v_1 &= v_1 \\ i - \varepsilon + \lambda t \cos v' - \lambda u \sin v' &= v' \\ i + \varepsilon + \lambda t \cos v_1' + \lambda u \sin v_1' &= v_1' \end{aligned} \right\} \quad (5)$$

z níž neznámé veličiny i , ε , t a v se určití dají. Jest totiž

$$i = \frac{i=v}{\Delta}, \quad \varepsilon = \frac{\varepsilon=v}{\Delta}, \quad t = \frac{\cos v=v}{\Delta}, \quad u = \frac{\sin v=v}{\Delta}.$$

kdež

$$\Delta = \begin{vmatrix} 1, & -1, & \cos v, & -\sin v \\ 1, & +1, & \cos v_1, & \sin v_1 \\ 1, & -1, & \lambda \cos v', & -\lambda \sin v' \\ 1, & +1, & \lambda \cos v_1', & \lambda \sin v_1' \end{vmatrix}$$

$\frac{i=v}{\Delta}$, $\frac{\varepsilon=v}{\Delta}$ atd. značí, že se do determinantu Δ na místě součinitelů při i , ε , t a u veličiny po pravé straně dosadíť mají.

Dělením rovnic (a) obdržíme

$$\operatorname{tg} \delta = \frac{u}{t},$$

z níž δ plyne; známe-li δ , obdržíme z jedné z rovnic (a) hodnotu pro s neb q , dle toho, je-li q neb s známo.

Jednoduchý důkaz dvou vět o trojúhelnících, jejichž vrcholy jsou na třech přímkách jedi- ným bodem procházejících.

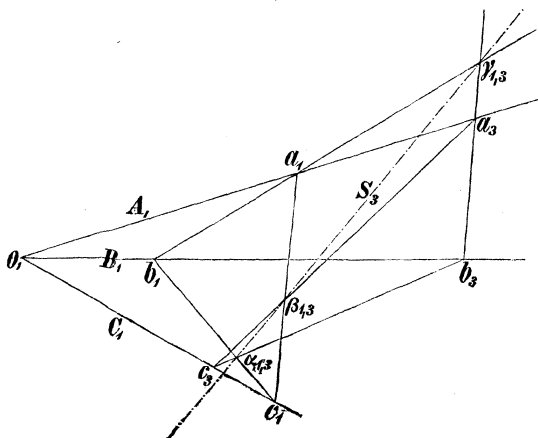
Sepsal

F. Machovec.

1. Procházejí-li tři přímky A, B a C určené vrcholy dvou trojúhelníků jediným bodem, pak jsou tři průsečníky souhlasných stran těchto trojúhelníků na jediné přímce.

2. Tři přímky určené k sobě přináležejícími průsečníky nesouhlasných stran těchto trojúhelníků určují nový trojúhelník, jehož vrcholy jsou na týchž třech přímkách A, B, C .

Obr. 1.

V obr. 1. buďtež ony dva trojúhelníky zobrazeny v $a_1b_1c_1$ a $a_2b_2c_2$; obrazy vrcholů k sobě přináležejících jsou na přímkách A_1, B_1, C_1 , které procházejí jedinou tečkou o_1 .